

XXI TAVALINE PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js 22:19-23)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand Sebnale, kuninga kojaülemale ja õukonnapealikule: Ma tõukan sind alla su ametist, ja su kõrgest seisusest paiskan ma su põrmu. Ning sellel päeval ma kutsun oma sulase Eljakimi, Hilksa poja. Ma panen talle selga sinu kuue ja võotan tema niuded sinu vööga. Ja ma annan sinu ameti tema kätte ning tõstan ta isandaks Jeruusalemma elanike ja juuda koja üle. Ja ma panen Taaveti koja võtme tema õlale, nii et kui tema avab, siis keegi ei sule, ja kui tema suleb, siis keegi ei ava! Mina löön tema nagu varna seinale – kindlasse kohta, ning tema saab aujärjeks oma isa soole. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 138:1-2. 3-5. 7e-8 R: 1b 1-2. 3.6. 7.8. R:3a)

R: Issand, sinu heldus kestab igavesti.

Ma tänan sind kogu südamest,
inglite ees ma laulan ja mängin sinule.
Sinu templi poole ma langen silmili
ja kiidan kõrgeks su nime sinu helduse ja ustavuse pärast.
R:

Sest kõrgeks üle kõige
oled sa tõstnud oma nime ja töötuse.
Kui ma sinu poole hüüdsin, sa võtsid mind kuulda
ja rohkendasid mu hingejõu.
R:

Tõesti, Issand on kõrge ja näeb madalat,
aga kõrgi ta tunneb ära juba kaugelt.
Issand, sinu heldus kestab igavesti,
ära jäta oma kätetööd.
R:

(Teine lugemine Ro 11:33-36)

Lugemine püha apostel Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, kui suur on küll Jumala rikkuse sügavus, kui ääretu tema tarkus. Kui uurimatud on tema kohtumõistmised ja äramõistetamatud tema teed! Jah, kes küll on lugenud Issanda mõtteid, ja kes suudaks olla tema nõuandja? Või kes on talle midagi enne andnud, et tema peaks tagasi maksma? Jah. temast ja tema läbi ja temas on kõik loodu. Temale olgu au ikka ja igavesti. Aamen.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Mt 16:18)

Halleluuja. Sina oled Peetrus, ja sellele kaljule rajan ma oma kiriku, ning surmavalla väravad ei võida seda ära. Halleluuja.

(Evangeelium Mt16:13-20)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Kui Jeesus tuli Filippuse Kaisarea aladele, küsis ta oma jüngritelt: “Kelleks inimesed mind, Inimesepoega, peavad?” Ja nemad vastasid: “Mõned peavad sind Ristijaks Johanneseks, teised Eelijaks, mõned aga Jeremiaks või mõneks teiseks prohvetiks.”
Siis küsis ta nende käest: “Aga teie, kelleks teie mind peate?” Siimon Peetrus vastas: “Sina oled Messias, elava Jumala Poeg.” Jeesus kostis talle: “Õnnis oled sina, Siimon Joona poeg, sest seda pole sulle ilmutanud ei liha ega veri, vaid minu Isa, kes on Taevas! Ja mina ütlen sulle: sina oled Peetrus (see on Kalju), ja sellele kaljule rajan ma oma kiriku, ja surmavalla väravad ei võida seda ära. Mina annan sulle taevariigi võtmed, ja mis sa iganes maa peal seod, see on taevas seotud, ja mis sa maa peal lahti päästad, see on taevas lahti päästetud.”
Siis keelas ta oma jüngreid kellelegi rääkimast, et tema ongi Messias.
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, mida te teate selle kohta, mida teised inimesed teist arvavad? Ja mida te ise endast arvate? Paraku ei jää kumbki küsimus vastamata. Igaüks arvab endast midagi, ja kindlasti on ka kõigil meie lähematel tuttavatel meist välja kujunenud oma arvamus, mida nad meile aegajalt ka teada annavad – isegi siis, kui me seda pole palunud.

Samas peegeldab sõna “arvamus” juba iseenesest midagi väga pinnapealset ja ligikaudset, sest kui me teame lõpuks iseendastki nii vähe, siis mida täpset võiksid meist teada teised? Alles

piirulukordades saame õppida tundma nii ennast kui teist inimest enda kõrval – kuidas talume stressi: kas tardume, põgeneme või ründame; kes meie sõpradest meid raskel hetkel reedab ja kellele saame kriisiolukorras toetuda.

Jumal aga ei arva meist midagi – tema teab! Küll aga arvestab ta kindlasti sellega, mida meie temast arvame.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, ei ole ilmselt olemas inimest, kes tahaks olla rumal. Kindlasti on neid, kes ei pea end targaks ja tunnistavad endale oma küündimatust, kuid võimaluse korral vabaneksid nemadki sellest meeleldi. Üldiselt küll peetakse targaks nn haritud inimesi, kuid praktiliselt igas keeles on ka olemas kõnekäänud, mis ütlevad, et “haridus lolli ei riku”, või, et “lolli harides saame haritud lolli”. Inimese tarkus avaldub aga pigem võimes lahendada neid konkreetseid ülesandeid, mida elu tema ette seab. Näiteks ürgmetsas elav pärismaalane on omas keskkonnas linnainimesest palju targem, sest tema oskab seal ellu jääda.

Nn “lihtsa inimese” all mõistetaksegi tavaliselt kedagi maalähedast, nagu põllumees, kalur, loomakasvataja või ka käsitöeline – kõiki, kes oma kätega endale elatist teenivad, kes lähtuvad alusväärtustest, millestki väga praktilisest ja kogemustel põhinevast. Jeesus ise oli samuti lihtne inimene, puussepp ja puussepa poeg, ning peaaegu kõik oma jüngridki valis ta mitte haritlaste seast, vaid praktiliselt sama seisuse hulgast, kuhu ta ise kuulus. Ta on ka öelnud: "Ma tänan sind, Isa, taeva ja maa Issand, et sa selle oled peitnud tarkade ja mõistlike eest ja oled selle ilmutanud väetitele!" Mt 11:25

Pole siis imestada, et just lihtne kalur Siimon oli see, kes julges Jeesusele otse välja öelda, mida haritud rabid ei sõandanud: “Sina oled Messias, elava Jumala poeg.” Targad kirjatundjad aga uurisid päevad ja ööd pühi kirju, kuid suutsid sealt ikkagi välja lugeda vaid rea ettekäändeid, miks Jeesus neile ei kõlba, miks tuleb ta hävitada.

Armsad õed ja vennad, tänapäeva kaubandus pakub meile rohkesti maitsvaid hõrgutisi, internet on täis gurmeekokkasid, kes turgutavad meid iga päev uute retseptidega kogu maailma köögist. Sageli korraldatakse kokkade võistlusi, kus žüriis istuvad snoobid maigutavad tähtsate nägudega iga suutäit ja ütlevad järjekordset rooga hinnates umbes midagi niisugust: “Jah, pole viga, aga see pole ikka päris see... Roas on liiga palju komponente, rosmariin väljendub liialt reljeefselt, kuid cajun-pipra maitse võiks olla säravam, ja hautamisel kasutatud punase veini ploomisid noodid jäid seekord mõnevõrra ebaveenvaks...”

Mõni inimene satub lausa stressi, kui ta peab otsustama, kas ta tahab täna õhtul tellida hiina, jaapani, argentiina või prantsuse toitu, ja ilmselt ei suuda ta sugugi ette kujutada, kuidas tunneb end inimene, kellel on ainult kahe asja vahel valida: kas on üldse midagi süüa, või on nälg majas ja tuleb terve õhtu tühja taldrikut pörnitseda.

Kas mõistsite, mida ma tahan selle võrdpildiga laiemas mõttes öelda? Kahtlemata on maailmas palju igasuguseid huvitavaid õpetusi ja meelahutusi, igasuguseid tarkusi, mida võiks võrrelda maitseelamustega gurmeeköögist. Aga Jumala kohtu ees meilt ilmselt nende kohta ei küsita – on üsna tõenäoline, et seal huvitatakse pigem sellest, kas me olime head inimesed, või me ei olnud head inimesed... Aamen.